

De Krant van 't Zand

Maandblad van woonzorgcentrum Sint Bernardus.
Onderdeel van Stichting Zorgcombinatie Marga Klompé,
't Zand 23 - 7126 BG Bredevoort - telefoon 0543 - 45 10 00
13-de jaargang - december 2002 - nr.4

Kerstfeest 2002

“God heeft naar ons omgezien”. Daar gaat het toch dit jaar met het Kerstfeest om.

Je kunt het Kerstfeest met verschillende gevoelens beleven. Dankbaar, omdat je nog in dit leven bent en ook nog verschillende voorrechten geniet. Of verdrietig, door het gemis dat je juist met de Kerstdagen zo sterk voelt. En dan denken dat er niemand is die naar je omziet.

Maar hoe we er ook aan toe zijn, we mogen hier steeds weer van uit gaan:

“God heeft naar ons omgezien”.

Dat woord “omzien” komt een paar keer in Lucas 1 voor, namelijk in de lofzang van Zacharias.

Het begint er al direct mee: “Geloofd zij de Here, de God van Israël, want Hij heeft omgezien naar zijn volk en heeft verlossing gebracht”.

En bijna aan het eind van dit loflied komt het woord “omzien” nog een keer voor, door de innerlijke barmhartigheid van onze God, waarmee de Opgang uit de Hoogte naar ons zal omzien. “God heeft ons bezocht” zei een oude vertaling.

Je kunt het ook weergeven met “ God heeft voor ons gezorgd”. Dan mag je denken aan God, die voor zijn kudde zorgt.

Het gaat hier om Gods heil, zijn verlossing, zijn barmhartigheid.

“Ik zie naar je om. Ik kom je opzoeken”, zegt God. Dat is niet maar een beleefdheidsbezoekje - even je gezicht laten zien en dan weer wegwezen. Het houdt in dat God zijn verbond gedenkt, dat Hij zijn volk niet vergeten heeft. En daarom kan Zacharias ook zingen:”

Geloofd zij de Here, de God van Israël, want Hij heeft omgezien naar zijn volk en het verlossing gebracht”.

Dat zingt Zacharias, als hij en zijn vrouw Elisabeth, in hun ouderdom nog een kindje gekregen hebben: Johannes. Zacharias weet dat het uiteindelijk niet om dat kindje gaat, maar om dat andere Kind, waarvan Johannes de aankondiger mag zijn.

In dat Kind, Jezus, blijkt dat God naar ons omziet. Dat Hij onder de mensen wil wonen. Zodat de mensen later, als Jezus een dode heeft opgewekt, ook kunnen zeggen: “God heeft naar zijn volk omgezien”.

En dat komt voort uit de innerlijke barmhartigheid van onze God. De innerlijke barmhartigheid van onze God! “De ingewanden van Gods ontferming”, staat er letterlijk. Het kan zelfs de baarmoeder betekenen en daarin zie je dan ook de moederlijke kant van God.

Het zit bij God heel diep. Zijn omzien naar ons komt van binnen uit. Vandaag zouden we zeggen: “Het komt bij God uit het hart”.

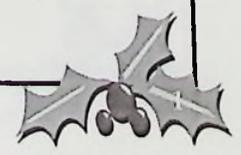
Zo komt het trouwens ook in de Bijbel voor als God zegt: “Mijn hart keert zich om in Mij, ten volle wordt mijn verbazing opgewekt. Ik zal mijn brandende toorn niet ten uitvoer brengen”. God laat zich in zijn innerlijk, in zijn hart kijken. Daarom laat Hij Jezus geboren worden.

Dat mogen we met Kerstfeest vieren.

Hoe vaak we ook Kerstfeest gevierd hebben, we mogen er ons altijd weer over verwonderen: God heeft naar ons omgezien. En Hij ziet nog elke dag naar ons om. Hij doet dat ook door middel van mensen: Wij mogen ook naar elkaar omzien.

Dan mogen we het elkaar allemaal toewensen: Gezegend Kerstfeest.

Ds. H. Dijkslag.

"Zingt nu de Heer, stemt allen in".

(Gezang 169:4,5,6 uit het Liedboek der Kerken)

*Maar God heeft naar ons omgezien!
Wij in de nacht verdwaalden,-
hoe zou het ons vergaan indien
Hij ons niet achterhaalde,
indien niet in de duisternis
het licht dat Jezus Christus is
gelijk de morgen straalde*

*Heer Jezus die ons hebt bezocht,
Gij opgang uit de hoge,
die onze ziel hebt vrijgekocht
dat zij U dienen moge,-
Gij herder die 't verloorne zoekt
de hemel heeft ons niet vervloekt:
God is met ons bewogen.*

*Zingt dan de Heer, stemt allen in
met ons die God lof geven:
Hij schiep ons voor een nieuw begin,
Hoeveel wij ook misdreven.
Hij riep ons uit de nacht in 't licht
van zijn genadig aangezicht.
In Christus is ons leven.*

Ad den Besten

De achteruitkijkspiegel van 2002

Dat 2002 een opmerkelijk jaar was zullen velen ongetwijfeld met mij eens zijn.

Het was het jaar van de eerste politieke moord in ons land en van een kabinet dat na 87 dagen al weer viel. Maar misschien viel de mentaliteitsverandering, die om ons heen zichtbaar wordt, u wel het meest op. Waar kon je dat nu het beste aan zien? Aan de ontevredenheid op allerlei gebied, aan de toename van intolerantie of misschien toch meer aan het verminderde solidariteitsgevoel?

Het leek af en toe wel of niets

meer goed ging. Graag werd daarbij gewezen naar de zorg.

De wachtlijsten bijvoorbeeld. Ze leken maar niet kleiner te worden. En wat te denken van de groei van de kosten. Is dit stelsel in de toekomst nog wel betaalbaar? Maar ook de verminderde instroom van medewerkers haalde afgelopen jaar regelmatig het nieuws. Nee, zo op het eerste gezicht is er in 2002 maar weinig goed gegaan.

Natuurlijk zal wel niet alles evengoed zij gegaan.

Maar er viel gelukkig ook nog goed nieuws te melden. Zo zijn de wachtlijsten in ons werkgebied over het algemeen drastisch gekrompen.

Voor een deel komt dat door de nieuwe projecten die werden opgestart. Hierdoor konden meer mensen worden geholpen. Ook de vakantieperiode verliep dit jaar beter dan in voorgaande jaren. We hadden de beschikking over voldoende vakantie hulpen. En onze nieuwe opleidingsgroepen zitten weer vol met enthousiaste collega's. Daarnaast ontvingen wij van de overheid veel middelen om te renoveren en te verbouwen..

Natuurlijk veranderde het afgelopen jaar ook weer het één en ander. Maar eigenlijk is dat niet veel anders of meer geweest dan in de voorgaande jaren. De nieuwe tijd vraagt nu eenmaal andere

dingen. Wij moeten ons in toenemende mate instellen op de zich wijzigende vraag van de cliënten. Maar ook de medewerkers vragen om vernieuwing. Bijvoorbeeld om meer op de privé situatie aansluitende diensttijden en een betere toerusting voor het almaar van karakter wijzigende werk. Aan de andere kant scherpt de overheid de eisen aan. Hoewel het niet altijd makkelijk is om hieraan tegemoet te komen, moeten wij er eigenlijk toch blij mee zijn.

Het betekent doorgaans toch dat de mate waarin de cliënten worden beschermd toeneemt.

Een ander positief punt is de geweldige inzet van vrijwilligers geweest. Dit jaar konden wij op hen meer een beroep doen dan ooit te voren. Als je naar de cijfers kijkt zijn binnen onze stichting meer vrijwilligers werkzaam dan er bewoners wonen. Een bemoedigend punt is daarnaast dat over het geheel genomen meer hulp beschikbaar kwam omdat het ziekteverzuim onder de medewerkers daalde. We zitten op dit punt duidelijk onder het landelijk gemiddelde.

Laten wij elkaar goed begrijpen: er is nog veel werk aan de winkel, maar er is zeker ook reden om met een goed gevoel op 2002 terug te kijken. In het nieuwe jaar zullen wij proberen die opgaande lijn vast te houden. Daarbij is uw hulp, ongeacht de aard en omvang net als afgelopen jaar, van belang. Graag bedanken wij u daarvoor. Tevens maken wij van de gelegenheid gebruik om u, mede namens de Raad van Toezicht, prettige feestdagen en een goed 2003 toe te wensen.

Mr. Drs., D.Plessius
voorzitter Raad van Bestuur

Kerstmis 2002

*een bijdrage van
Frans Trieschnigg
geestelijk verzorger*

Na Sinterklaas gonst het op tal van basisscholen van activiteiten als voorbereiding op Kerstmis.

Uit de tijd, dat ik districtkatecheet was, herinner ik me de kerstmusical "Het mooiste geschenk."

Na afloop waren kinderen, ouders en leerkrachten meestal onder de indruk. En de spelertjes kregen een warm applaus.

Irenus, een jong prinsje en zontje van een van de drie wijzen, gaat op weg om de pasgeboren koning van de vrede te begroeten. Hij heeft geen goud, maar wel neemt hij drie mooiste stukken speelgoed mee voor het kindje: een bal, zijn lievelingsboek en zijn hondje. Hij reist 's nachts, want hij volgt een ster die de weg wijst.

Alle drie de geschenken raakt hij onderweg kwijt. De bal geeft hij aan een meisje met wie niemand wil spelen, omdat ze gescheurde kleren aan heeft. Het boek geeft hij aan een grijsaard om diens wereld te verruimen en zijn hondje laat hij met moeite achter bij een jongen die jaloers is omdat Irenus goed kan lopen en hij niet.

Nu staat hij ontdaan en verlegen met zichzelf bij de kribbe. Hij wil zich verontschuldigen, uitleggen dat hij met zijn drie geschenken anderen heeft getroost.

Maar hij hoeft niets te zeggen. Maria begrijpt hem al. Zij neemt zijn lege handen in de hare en kust ze. Zo eindigt deze musical, die gebaseerd is op een kerstvertelling.

Al eeuwen vertellen mensen elkaar kerstverhalen. In al die verhalen gaan mensen op weg om het Kerstkind te ontmoeten. Waarom spreekt dat kind in die kribbe ons zo aan? Een pasgeboren kind!

Zo 'n baby is broos, hulpeloos, en

vraagt om bescherming en zorg. Wie herkent niet in zichzelf die behoefte aan zorg en bescherming, aan echte belangstelling.

In de kwetsbaarheid van een kind laat God zien wie Hij voor ons wil zijn. In de geboorte van een weerloos kind in de kribbe, kom je Gods licht tegen.

Als je droomt van het licht, als je hoopt op een wereld waarin gerechtigheid, vrede, goedheid een kans krijgen, moet je wel weten waar je moet kijken, anders kom je bedrogen uit. In het kleine, het onooglijke, het alledaagse schijnt vaak onopgemerkt Gods licht.

In ons leeft de droom, leeft het verlangen naar het licht, naar echte vrede, naar een wereld die in orde is. Misschien is het maar een klein vlammetje, weer even opgerakeld door het kerstgevoel. Misschien is het hopen tegen beter weten in. Maar toch zit er in ons allen iets van dat echte licht, dat ons doet dromen van het licht zelf.

Wijzelf mogen mensen zijn waarin de vonk aanwakkert tot een echt licht, door te getuigen van het licht, door zelf in kleine en grote daden te laten zien dat we geloven in een toekomst voor mensen, hier in het verzorgingshuis. Door te luisteren naar de mensen die we ontmoeten, door geduld op te brengen, als we in onze mogelijkheden beperkt worden, als we veel moeten inleveren en afhankelijk worden.

In deze geest wens ik u allen en de uwen een goed, gezegend, zalig kerstfeest toe.

Frans Trieschnigg
geestelijk verzorger.

Eenzaam?

Met een blad vol vuile kopjes, loop ik naar de keuken, in de serre zie ik èèn van de bewoners zitten.

Als ik de kopjes in de afwasmachine heb gezet en de melk en suiker heb weg gezet, loop ik terug naar mijn kantoor.

Mevrouw zit er nog steeds, ze zit stilletjes voor zich uit te staren.

Ik kijk even op mijn horloge en sta in tweestrijd, loop ik even naar mevrouw toe, dan weet ik dat ik te laat voor mijn afspraak thuiskom of groet ik en loop door.

Ik besluit naar mevrouw toe te lopen en ga in de rieten stoel naast haar zitten. Ze kijkt op en er verschijnt een zielig lachje op haar gezicht. Als ik haar goed bekijk valt het me op dat ze zo witjes ziet en haar ogen staan zo treurig. Ik vraag haar, hoe vandaag haar dag was.

Er verschijnt een traan in haar ooghoek en ik zie dat ze moeite doet om niet te huilen.

Ik pak haar hand en streel deze, terwijl ze me verteld dat het niet zo'n goeie dag is. Ze zegt: "De laatste dagen voel ik me niet zo goed, ik ben niet ziek hoor, maar het wil niet zo".

Ze kijkt me aan en ik zie haar tranen komen en zeg: „Laat het maar gaan, dat lucht op, en dat is beter dan het tegen te houden.“ „Ja,“ zegt ze, „mijn benen willen ook al niet meer, ik ga steeds slechter lopen.“

Ik kijk haar begripvol aan (tenminste ik denk dat mijn mimiek dat uitstraalt) maar zegt ze verder: "Dat is nog niet het ergste, ik voel me soms zo alleen".

Ik vraag haar hoe ze de dag doorbrengt, want ik heb haar toch bij de activiteitenmiddag vandaan zien komen. Ach ik doe overal wel aan mee, maar ik blijf me zo alleen voelen.

Ik vraag haar of ze regelmatig bezoek krijgt. "Ja dat wel", vertelt ze met een kleine glimlach.

"Ik krijg regelmatig bezoek van de kinderen, maar ja die hebben ook hun eigen leven, en zijn er niet altijd als je even een arm om je heen wilt hebben".

Ze begint te vertellen, hoe het vroeger was. Haar moeder zorgde voor alle acht kinderen. Ze had

drie broers en vier zussen en ze moesten allemaal mee helpen. De jongens op het land en de meisjes in het huishouden en in de groentetuin. Er was niet veel vrije tijd "Van school direct naar huis" zei moeder altijd.....Maar ik luisterde niet altijd, ik vond het heerlijk om zondags rustig het zandpad dat richting ons huis liep af te lopen en rond te kijken naar de vogels en andere beestjes. Mijn moeder zei altijd:....., Dromeland kom eens terug op aarde".

Terwijl mevrouw mij over haar leven verteld zie ik een dromerige blik in haar ogen verschijnen. De tranen zijn weg en ze heeft mijn hand vastgepakt en aait mij.

Het is een speciaal moment, en als ik na een tijdje op mijn horloge kijk, zie ik dat ik nog maar tien minuten bij haar zit. Ze kijkt me aan en zegt: "Hè, dat was even fijn, zomaar even een praatje maken, bedankt dat je even geluisterd hebt."

Ze zegt dat ik maar snel naar huis moet gaan want ze weet dat ik nog een eindje moet rijden. Ze zegt: "Kijk goed uit en tot ziens" en ze voegt eraan toe "gek hè dat je je zo eenzaam voelt onder zoveel mensen die toch aandacht voor je hebben." Ik beaam haar gevoel en zeg dat het niet gaat om de hoeveelheid mensen om je heen, je kan je altijd eenzaam blijven voelen als je bijvoorbeeld iemand speciaal mist. Ze kijkt me aan en zegt: "Dat is zo, ik mis mijn man nog steeds, we hadden het zo goed samen."

Ik kijk haar aan, want ik ben bang dat ze weer gaat huilen.

Maar nee, er verschijnt een glimlach om haar mond en ze zegt: "Ga nou gauw, want je man wacht vast op je." Ik druk nog even haar hand, en sta op en zeg: "Tot morgen" en ik loop richting mijn kantoor en hoor haar nog zeggen: "Fijn dat je even tijd voor me had."

Marion Beek

Hoofd Zorgverlening
Sint Bernardus en Beth San.

Wie ben ik...?

Op deze foto ben ik ongeveer 1 jaar oud. Ik ben geboren in het plaatsje Wilp, bij Voorst.

Later zijn we verhuisd naar de buurtschap IJZERLO waar ik de lagere school heb doorlopen. Na de lagere school ben ik in Aalten naar de Huishoudschool en de Inas geweest. Hierna heb ik de M.D.G.O-vz in Doetinchem gevolgd. Na deze opleiding ben ik als au-pair naar British

Columbia, Canada gegaan. Ik heb hier twee jaar gewoond. Zodra ik weer in Nederland terug was

heb ik de verkorte opleiding voor ziekenverzorgende gedaan in de Pronsweide.

Hier heb ik acht jaar gewerkt. Inmiddels was ik getrouwd, kregen wij kinderen en wilde ik minder werken. Ik heb toen drie jaar in woon/zorgcentrum de Pelkwijk gewerkt. En nu werk ik al weer bijna een jaar in St. Bernardus.

Hartelijke groet,
Dianne Kämink.

NOVEMBER 2002

Sinds een aantal jaren is er de mogelijkheid om een consumptiekaart te kopen.

Om de gang van zaken te verduidelijken leggen we nog eens uit hoe het een en ander geregeld is.

De bewoners krijgen drie maal per dag koffie of thee. Dit kan zijn in een gemeenschappelijke ruimte of het appartement.

Dit geldt echter niet voor bezoekers. Hiervoor is er de zogenaamde consumptiekaart. Het bezoek of de bewoner kan deze kaart

De consumptiekaart

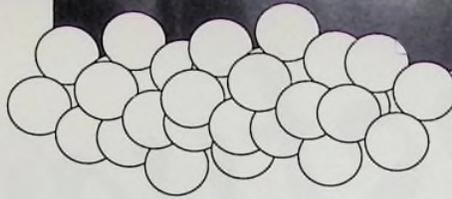
kopen. Bij het verstrekken van koffie of thee wordt dit op de kaart afgestreept.

Deze consumptiekaart kunt u in Sint Bernardus in het winkeltje kopen. Van maandag t/m vrijdag tussen 09.15 - 10.00 uur en tussen 10.45 - 11.30 uur

De kosten van deze consumptiekaart zijn € 5,00 en hiervoor kunt u 10 consumpties verkrijgen.

Heeft u vragen hierover? Neemt u dan contact op met een van de medewerkers.

Dag van Sint Stefanus

De beide Kerstdagen staan in december volop in de belangstelling. Voor de zesentwintigste december kwam ik nog een speciale betekenis tegen, te weten: Naamdag van de Heilige Stefanus.

Oudtijds liepen in sommige streken in ons land op de Tweede Kerstdag kinderen langs de huizen in 't dorp om- al blazende op een koehoorn- wat centen in te zamelen.

Misschien vroeger ook in de Achterhoek. Weet iemand dat ?

2003: Jaar van de Boerderij.

We hebben er weer een "Jaar van....."bij: Jaar van de Boerderij.

Prima idee dunkt me:

Bij alle woorden over het platteland een jaar lang speciale aandacht voor de boerderij, die moet blijven! (maar het wel moeilijk heeft)

Het is de bedoeling, dat van overheidswege geld beschikbaar wordt gesteld, vooral door provincies.

We zijn benieuwd.

't Schrijverke.

We weten allemaal van het gedicht van Guido Gezelle:

*"O krinklende winklende waterding
met 't zwarte kaboteske aan,
wat zien ik toch geren uw kopke flink
al schrijven op 't waterke gaan*

En wat schrijven die schrijvertjes nu eigenlijk?
De dichter vroeg het in zijn gedicht en kreeg als antwoord:

"Wij schrijven, herschrijven en schrijven nóg *de heilige Name van God!*

Bijzonder
Een Wonder

Mijn moeder zei.....

Wat worden moeders vaak geciteerd als het om levenslessen gaat uit vroeger tijden.

En terecht!

Een heel goed voorbeeld las ik onlangs na het pas gesloten **sociaal akkoord** tussen werkgevers en vakbonden. (Moeizaam, maar 't wás er!)

De werkgeversvoorzitter zei bij die gelegenheid: "Mijn moeder zei altijd: "**Tel uw zegeningen**"

Heimwee van Ivo de Wijs...

Hij is geboren in Tilburg en gaat daar zeker eenmaal per jaar naar toe om kostbare herinneringen op te halen. Maar er is zoveel veranderd.....

Bijvoorbeeld: (schrijft hij ergens)

"Het convent van de zingende nonnen is vervangen door woontorens. Ik rijd er vaak langs, en als ik ergens nonnen hoor zingen, lopen de rillingen me over de rug van die ijle hoge vrouwenstemmen"

Natuurlijk moest ik automatisch ook aan "onze" nonnen van weleer denken.....

Wij missen ze nog steeds (ook bij het zingen!)

D.Bekius

Kerstverhaal

De Heilige Nacht.

Er was eens een man, die uitging in de donkere nacht om vuur te lenen. Hij ging van 't ene huis naar het andere en klopte aan.

"Ach vrienden," zei hij, "helpt mij. Mijn vrouw heeft pas een kind gekregen en ik moet het vuur aanmaken om haar en de kleine te verwarmen." Maar het was laat in de nacht. En alle mensen sliepen. Niemand antwoordde hem. De man liep steeds door.. Eindelijk zag hij heel in de verte het schijnsel van het vuur. Hij ging in die richting en zag dat het vuur in het open veld brandde.

Een menigte witte schapen lagen er omheen te slapen en een oude herder zat hen te hoeden. Toen de man bij de schapen gekomen was, zag hij, dat drie grote honden aan de voeten van de herder lagen te slapen. Zij werden alle drie wakker, toen hij kwam en sperden de bek ver open, alsof ze wilden blaffen, maar geen geluid werd gehoord.

De man zag, dat de haren op hun ruggen overeind gingen staan, hij zag hun tanden wit glimmen in 't schijnsel van het vuur en zij vlogen op hem aan. Hij voelde dat één van hen hem in het been wilde bijten en één in zijn hand en dat er één aan zijn keel kwam hangen.

Maar de kaken en tanden, waarmee de honden bijten moesten, wilden niet gehoorzamen en de man werd niet gewond.

Nu wilde hij verder gaan om te krijgen wat hij nodig had. Maar de schapen lagen zo dicht op elkaar, rug aan rug, dat hij er niet door kon.

Toen liep de man op de ruggen van de dieren en liep naar het vuur. En geen van de dieren werd wakker of verroerde zich.

Toen de man bijna bij 't vuur was, zag de herder op. Hij was een oud, knorrig man, onvriendelijk en hard tegen alle mensen.

En toen hij de vreemde zag aankomen, greep hij zijn lange spitse staf, die hij gewoonlijk in zijn hand had, als hij zijn kudde hoede, en wierp hem die tegemoet.

En de staf vloog suizend op de man aan, maar eer hij hem trof, week hij opzij en snorde voorbij hem ver het veld in.

Nu kwam de man bij de herder en zei: "Vriend help mij en leen me wat vuur, mijn vrouw heeft pas een kindje gekregen en ik moet vuur aanmaken om haar en de kleine te verwarmen."

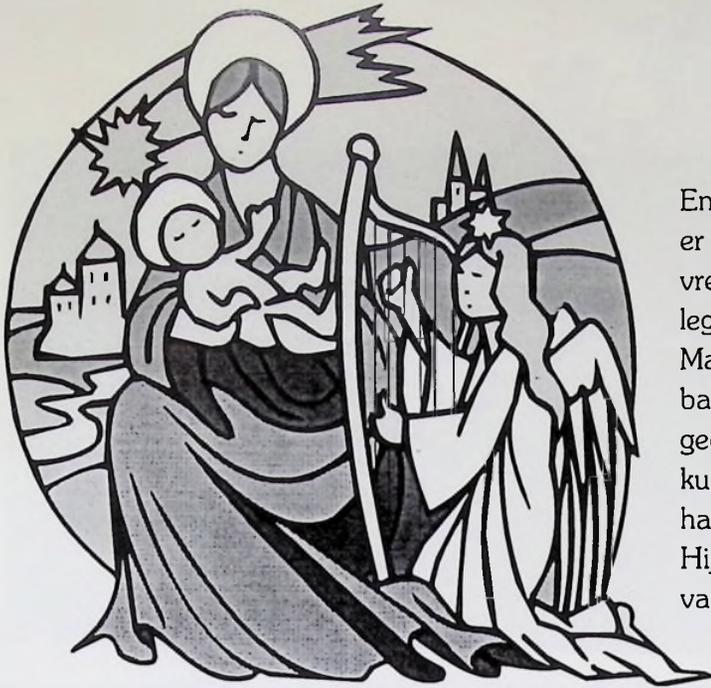
De herder had het liefste "neen" gezegd, maar toen hij er over dacht, dat zijn honden de man geen kwaad hadden kunnen doen, dat de schapen niet voor hem weg gelopen waren en dat zijn staf hem niet had willen treffen, werd hij een beetje bang en durfde hem niet te weigeren wat hij vroeg.

"Neemt zoveel ge nodig hebt", zei hij tot de man. Maar het vuur was nagenoeg uit. Er lagen geen stokken of takken, maar niets dan een gloeiende hoop en de vreemde had geen schop of schep, waarin hij de hete kolen dragen kon.

Toen de herder dat zag, zei hij opnieuw: "Neemt zoveel ge nodig hebt", en hij was er blij om, dat de man geen vuur zou kunnen meenemen.

Maar de man boog zich neer, zocht kolen uit de as met zijn handen en legde ze in zijn mantel.

En de kolen brandden zijn handen niet, maar de man droeg ze weg alsof het noten of appelen waren.

Toen de herder, die een nare knorrige man was dat alles zag, werd hij heel verbaasd: "Wat kan dat toch voor een nacht zijn, dat de honden niet bijten, de schapen niet bang worden, de speer niet doodt en 't vuur niet zengt?"

Hij riep de vreemde terug en vroeg hem: "Wat is dit toch voor een nacht? En hoe komt het toch, dat alle dingen barmhartigheid betonen? Toen zei de man: "Ik kan het u niet zeggen, als gij het zelf niet ziet."

En hij wilde heengaan om spoedig vuur aan te maken en vrouw en kind te kunnen verwarmen. Maar toen dacht de herder, dat hij de man niet geheel uit het oog moest verliezen, eer hij begrepen had wat dit alles toch kon betekenen.

Hij stond op en ging de man na, tot hij gekomen was waar de man woonde.

Toen zag de herder, dat de man zelfs geen hutje had om in te wonen, maar dat zijn vrouw en kind in een grot lagen, waar niets te zien was dan kale, lege wanden.

Toen dacht de herder, dat dit arme, onschuldige kindje wel dood zou kunnen vriezen daar in de grot, en hoewel hij een hardvochtig man was, werd hij aangedaan en wilde het kind helpen.

En hij nam zijn ransel van de schouders en nam er een zachte witte schapenpels uit, gaf die aan de vreemde en zei dat hij het kindje daarop moest leggen.

Maar op hetzelfde ogenblik, dat hij ook toonde barmhartig te kunnen zijn, werden zijn ogen geopend en hij zag, wat hij te voren niet had kunnen zien en hoorde, wat hij van te voren niet had kunnen horen.

Hij zag, dat om hem heen een dichtgesloten kring van engeltjes met zilveren vleugeltjes stond.

En ieder van hen had een harp in de hand en allen zongen luid, dat die nacht de Verlosser geboren was, die de wereld zou redden uit haar zonden.

Toen begreep hij, dat alle dingen zo blij waren. Dat ze geen kwaad wilden doen.

En niet alleen om de herder heen waren engelen, maar hij zag ze overal. Ze zaten in de grot en buiten op de berg en zij vlogen langs de hemel. Zij kwamen aanlopen over de golven in grote scharen en als zij voorbij gingen, bleven zij staan en keken naar het kindje. Er was zulk een jubelende vreugde, zoveel zang en spel!

En dat alles zag hij in de donkere nacht, waar hij vroeger niets had kunnen onderscheiden.

Hij werd zo blij, omdat zijn oren geopend waren, dat hij op de knieën knielde en God dankte.

En wat die herder zag, kunnen wij ook zien, want in elke Kerstnacht vliegen de engelen langs de hemel.

Als wij ze maar zien konden. 't Zit hem niet in kaarsen en lampen en 't is niet verborgen in zon of maan, maar het ene nodige is, dat wij ogen hebben, die Gods heerlijkheid kunnen zien.

Uit de bundel:

KERSTSPROKEN: HET OUDE VERHAAL

Sint Nicolaas

Sint Nicolaas op bezoek in St. Bernardus.

Sint Nicolaas had toegezegd, dat hij woensdag vier december in Sint Bernardus zou komen. Maar niet, zoals gewoonlijk 's avonds, maar 's middags tegen vier uur. Maar ja, die man is ook zo druk dus dat was goed, natuurlijk.

Het was een gezellige drukte in de zaal. Ook de bewoners van de "Veste" waren van de partij.

Ook de avond-vrijwilligers waren uitgenodigd.

Sint Nicolaas wilde dit jaar graag met nieuwe bewoners kennis maken, en dat kon natuurlijk.

St. Bernardus: klusjesman, hond uitlaten enz.enz. Ook mevrouw Kuenen moest bij Sint en Piet komen, en die vertelde aan Piet dat ze zeer verbaasd was, dat Piet al zo goed nederlands kon spreken. "Ie bunt ter nog maor net": zei ze.

Al met al was het een heel gezellige middag. Er werd gepauzeerd met een hapje en een drankje, en tot slot werd er koffie met broodjes aangeboden.

Sint en Piet, bedankt voor uw komst en tot volgend jaar.

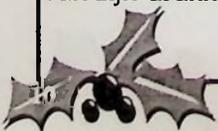
Betsy Buesink.

Mevrouw Sikking was aanwezig om ons op het orgel te begeleiden bij het zingen van sinterklaasliederen en er werd uit volle borst meegezongen. Wij zaten vol spanning te wachten op de komst van Sinterklaas. En ja hoor, de sint was in aantocht met één zwarte pietje, maar wel met een kar met pakketjes.

Jet verwelkomde Sint en Piet, en toen pakte Sint zijn dikke boek.

Dhr. Meeuwsen moest als eerste bij de Sint komen, want hij had in Spanje al gehoord van zijn drukke werkzaamheden in

ERGOTHERAPIE THUIS, Wat is dat?

Maandag 25 november, hield de cliëntenraad een thema-avond voor de bewoners van de aanleunwoningen van de Aalterpoort en 't Zand.

Na kennismaking met mevrouw Marion Beek, hoofd zorgverlening van Sint Bernardus, was het woord aan Monique Kerkhof.

Mevrouw Kerkhof, ergotherapeut bij de Stichting Zorgcombinatie Marga Klompé verzorgde het thema: ERGOTHERAPIE THUIS, wat is dat?

Op een duidelijke manier vertelde zij wat ergotherapie is, maar vooral wanneer en hoe men er gebruik van kan maken.

We verrichten dagelijks handelingen zonder er bij na te denken, zoals onder de douche gaan, aankleden, eten klaar maken. Bij het ouder worden of door een ziekte of handicap kunnen we problemen krijgen waardoor dit niet meer vanzelf gaat. In zo'n geval kan de ergotherapeut u goed van dienst zijn.

Mevrouw. Kerkhof liet ons allerlei hulpmiddelen zien voor de

- Zelfverzorging: b.v. een verlengde kam, elastische veters, een knopenhaakje (om met één hand knopen dicht te doen) of een hulpmiddel om steunkousen aan te trekken. Maar goed dat er een ervaringsdeskundige in de zaal zat, want het vergt toch wel enige moeite om het zelfstandig te doen.
- Aangepast eet-en drinkgerei: zoals een anti-slipmatje onder het bord, aangepast bestek, een potopener, spijkerplankje om groente of aardappelen op vast te zetten en zo met één hand te schillen of te snijden.

- Aangepaste kleding met makkelijke sluitingen, zoals b.v. een mantel voor op de scooter: lang en warm van voren en kort (half jasje) van achteren.
- Aangepast spelmateriaal, zoals een kaartenboogje.
- Voor slechtzienden en slechthorenden zijn er specifieke organisaties die u verder kunnen helpen zoals b.v. Horen en Zien, of Bartimeus.

Naast het demonstreren gaf zij ook veel handige tips en ideeën voor eigen (en goedkopere) oplossingen, b.v. een kruiswoordpuzzel onder het kopieerapparaat vergroten.

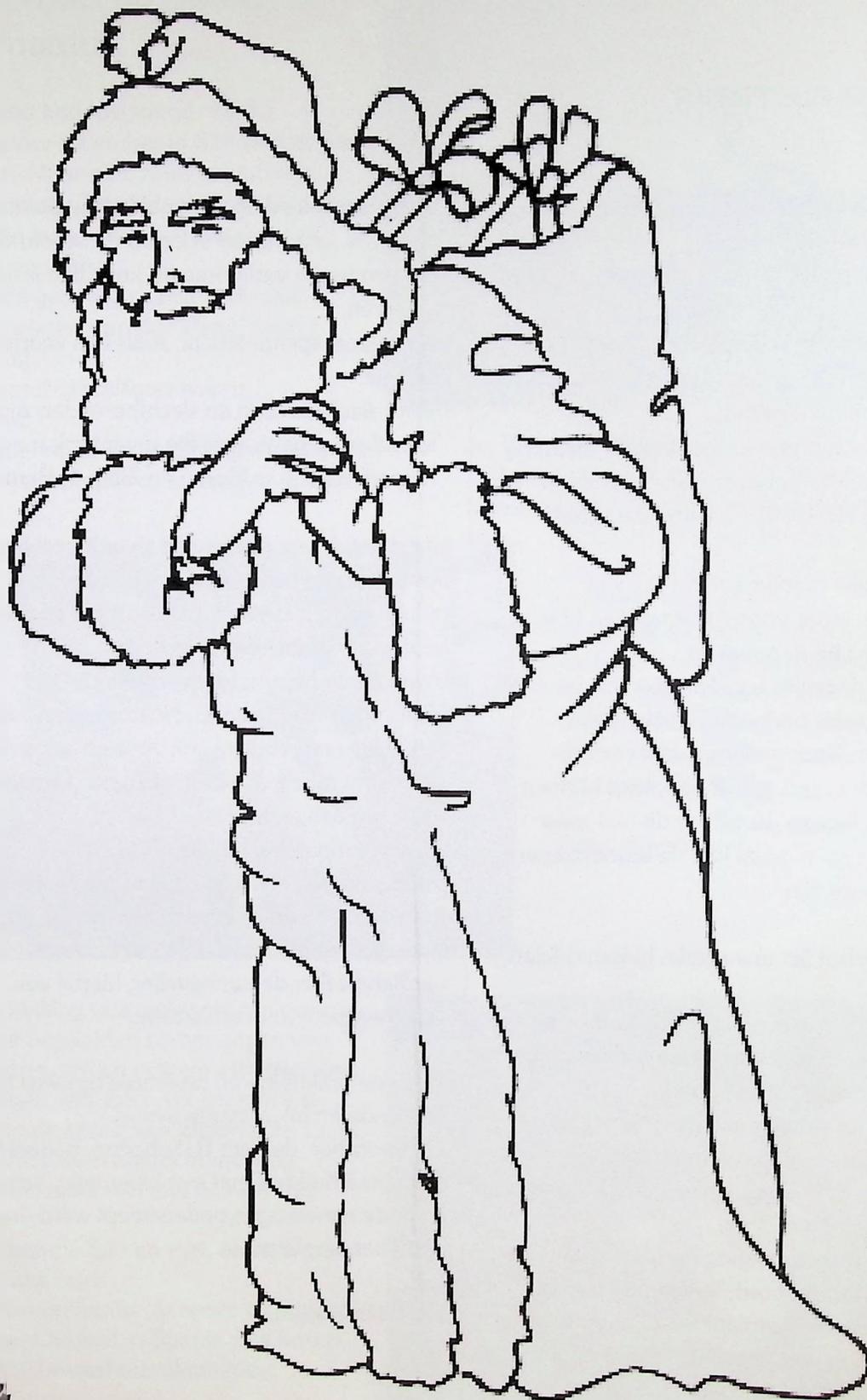
Veel van de hulpmiddelen zijn in de Thuiszorgwinkel te koop. Neemt u gerust eens een kijkje en u kunt er ook voor advies terecht. Voor aanvragen van faciliteiten en voorzieningen zoals een aangepaste stoel, bed of woningaanpassing via de WVG (Wet Voorzieningen Gehandicapten) kunt u bij het Zorgloket aan de Koeweide terecht. Vaak gelden hiervoor strikte regels en het verdient zeker de aanbeveling hierbij een ergotherapeut in te schakelen.

Door de praktische en bruikbare tips was het een boeiende en interessante avond.

De voorzitter, de heer B. Scholten, bedankte mevrouw Kerkhof met een bloemetje, hetgeen door de aanwezigen onderstreept werd door en spontaan applaus.

De Cliëntenraad

VERJAARDAGEN

In de maand januari hopen de volgende mensen hun verjaardag te vieren:

2 januari: mevr. Obbink-Te Voortwis, app. 112

4 januari: mevr. Van Eerden, app. 213

18 januari: Marion Beek

19 januari: dhr. G. Van 't Wout, app. 207

19 januari: Wilma Nijland

26 januari: mevr. Kempink-Obelink, app. 103

Namens de redactie wensen wij u allen een goede en fijne dag toe!

MUTATIES

Sint Bernardus:

In november is mevrouw Hijink-Labee tijdelijk in Sint Bernardus komen wonen in appartement 210.

Wij wensen haar van harte beterschap toe.

Op 10 december is dhr. Cloosterman, app. 201, overleden.

Wij wensen zijn kinderen en kleinkinderen veel sterkte toe bij dit verdriet.

't Hoge Veld:

Op 5 december is mevr. H.W. Navis-Colenbrander in app. 413 komen wonen.

Op 17 november is dhr. B.F.A. Wilbrink, app. 503, overleden.

Op 21 november is dhr. J.C. Sinnema, app. 309, overleden.

Op 4 december is mevr. M.L. Hoitink-Smees, app. 116 overleden.

Mevr. W.J. Obbink-Korten, app. 303, is op 27 november verhuisd naar verpleegunit Pronsweide op de zesde etage van 't Hoge Veld.

Beth San:

Op 6 november is mevr. Vultink-Goosen, app. 211, overleden.

Op 23 november is dhr. Sluiskes, app. 121, overleden.

Op 27 november is mevr. V.d. Put-Nijhoff, app. 123, overleden.

DE REDACTIE

VAN DE KRANT

VAN 'T ZAND

WENST U FIJNE

FEESTDAGEN

EN EEN

GEZEGEND

2003

We zijn net zo thuis in de buurt als u

De Rabobank is een bank met een idee. Het idee dat je samen sterk bent. De Rabobank heeft als geen ander een traditie van samenwerken en bouwen aan relaties. Het is een bank van mensen vóór mensen. Dat merkt u al snel in het persoonlijke contact. Elke Rabobank staat midden in de samenleving. Daarom zijn we vaak betrokken bij activiteiten in het bedrijfsleven, verenigingen en scholen. We weten wat er leeft, ook als het niet om bankzaken gaat. Kortom, we zijn een bank die net zo thuis is in de buurt als u.

Rabobank Aalten - Winterswijk

Restaurant Bertram

À la carte restaurant in
Middeleeuwse sfeer
't Zand 1, Bredevoort.

Reserveer bij :

Restaurant "Bertram". Tel. 0543 451112
Openingstijden van 10.00 tot 22.00 uur
's maandags vanaf 12.00 uur

"Exclusief
zitcomfort bij
Betting wooncentrum"

Betting wooncentrum
Bredevoort

Landstraat 17, 7126 AS Bredevoort. Tel. 0543 451567
Internet: www.bettingbredevoort.nl E-mail: betting_bredevoort@hetnet.nl

Openingstijden: maandag t/m vrijdag van 8.30 tot 12.30 uur
en van 13.30 tot 18.00 uur. Vrijdag koopavond tot 21.00 uur.
Zaterdag van 9.00 tot 17.00 uur.

HONDA®

Autobedrijf

A. ten Bruin

Misterstraat 39a - 7126 CB Bredevoort
Telefoon 0543-451788 b.g.g. 0543-452078
Telefax 0543-451080

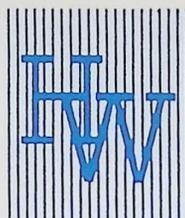
Bakkerij Jos Knippenborg
Zieuwent - Borculo
Bredevoort (0543) 45 12 31

De bakker die iets extra's maakt van uw bestelling !

TEN BRUIN Mode
heren- en jongensmode, vrijetijdskleding

Misterstraat 16 - Bredevoort - 0543-451251

Voor al uw **SCHILDER , BEHANG-**
en
GLASWERKZAAMHEDEN

Schildersbedrijf
HANS WENSINK
Tel. 0543-451489

Intratuin Bredevoort
Bredevoortsestraatweg 118
7126 AA Bredevoort
tel. 0543-451233

Openingstijden:
ma. t/m vr. 9.00-18.00 uur,
vr. koopavond tot 21.00 uur,
zat. 8.00-17.00 uur.

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

reparatie, onderhoud en verkoop van
portofoon- en mobilfoonsystemen
autotelefoon - semafoon
telefooninstallaties

w.r. tolkamp

mobilfoon - intercom - oproepsystemen
autotelefoon - semafoon

Pr. Mauritsstraat 1, 7126 AC Bredevoort, tel. 0543-451754, fax 0543-451547

Familie-
drukwerk

bij ons 10% korting
(bij kontante betaling)

drukkerij

te Mebel bv

Misterstraat 40 - 7126 CE Bredevoort
Tel. 0543 - 451334 - Fax 0543-452052

TAXIBEDIJF
WALHOF
- PERSONENVERVOER -

 (0543) 530.530

Stationsstraat 33-37 - 7101 GH Winterswijk
3e Broekdijk 2 - 7122 LA Aalten

Besturings- en verdeelsystemen voor de
Machinebouw, Industrie en Installateur.

Meer rendement uit uw machine met
moderne besturingstechniek. Q-box

Schakelkastenbouw, Energieverdelers,
Aandrijftechniek, SCADA-software.

Hiddink

Technische Systemen & Installaties

Lichtenvoorde 0544 - 48 28 78

Mobiel 06 - 53 414 414

www.Hiddinktechniek.nl

Secie Besturingstechniek-
en verdeelrichtingna

Deutz - Fahr
Trekkers - Werktuigen

ook in speelgoed
uitvoering

Fa. G.H. Klein Nibbelink

Winterswijkseweg 61 - Bredevoort
Tel. 0543 - 45 12 54